

man kan bygge et lille Lands Forsvar paa Brud af Landets Love, paa Folkets Spaltning i to Dele, der lidenskabelig bekæmpe hinanden og paa at træde saa meget ned, som der er blevet traadt ned, saa forekommer det mig ganske vist at være Udtryk for en saa høj Grad af Landfrihed, at jeg ikke længer kan følge med og heller ikke ønsker at følge med. Jeg tror, at det at holde sig strængt indenfor Loven, det er ogsaa udadtil det bedste Forsvar, man kan byde sit Land. Det ærede Medlem fra Storeheddinge fremdrog yderligere Københavns Befæstning, og det lader jo overhovedet til, at under denne Finanslovbehandling er Københavns Befæstning kommen til at spille en Hovedrolle, fordi den staar i dette Øjeblik paa mange Maader som en Hindring for, at vi kunne komme ud af de provisoriske Tilstande, hvori vi leve. Men naar det ærede Medlem fra Storeheddinge mente, at der efter de kommende Valg vilde komme Forligsforhandlinger i Gang, og at disse Forligsforhandlinger saa ogsaa med Nødvendighed vilde føre til, at Københavns Befæstning indgik som et regulært Led i hele vort Forsvarsvæsen, saa forekommer det mig dog, at det ærede Medlem drager en loblig hurtig Slutning. Det forekommer mig at være noget, man temmelig jævnlig ser, at saa snart der kommer en ny Situation, der bærer nye Mænd frem, saa begynder der ogsaa en temmelig almindelig Revision af, hvad den foregaaende Situation har skabt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem selv netop i disse Dage har faaet et ganske godt Vidnesbyrd derom, idet den Mand, der har fulgt ham selv i hans tidligere Stilling som Kultusminister, jo allerede har begyndt at revidere ikke saa ganske lidt paa det, som hører til det ærede Medlems Bærker, oven i Købet et af de Bærker, som man af det ærede Medlems Udtalelse i Gaar kan se, at han sætter særlig stor Pris paa. Der turde altsaa dog deri ligge et lille Fingerpeg for det ærede Medlem om, at naar vi en Gang naa til det Øjeblik her i Landet, at dette Ministerium falder, og der her kommer en ny Situation, vil det blive den ny Situations ny Mænds første Opgave at foretage en ganske alvorlig Revision af hele den Forsvarspolitik, som er bleven ført af dette Ministerium. Saa den allerførste og vigtigste Opgave vil blive den at skabe et Forsvar for vort Land, som virkelig er bygget paa loblig Grund, og som finder Tilslutning fra alle alle Sider. Hvorledes dette vil blive, tror jeg ikke, at den Mand, der har ført os frem til det Punkt, hvor vi ere endte i en bundløs Forvirring, vil komme til at diktere. Derfor tror jeg heller ikke, at det ærede Medlem i

dette Øjeblik skal profetere alt for stærkt om, paa hvilke Vilkaar et Forlig en Gang vil komme. Naar det kommer, vil det komme, efter at den Politik, som han har været en af Bærerne for, har udspillet, i det mindste paa dette Omraade, foreløbig sin Rolle, og da vil man søge en Redning ad anden Vej. Hvor nær vi ere ved dette Maal, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg kan kun i saa Henseende slutte mig til det ærede Medlem og sige, at jeg hører til dem, der ganske vist ogsaa haabe, at det Øjeblik allerede maatte være til Stede efter de kommende Valg. I saa Henseende staar jeg, hvor jeg altid har staaet, at jeg anser det for en Hovedopgave i ethvert Tilfælde for mig efter ringe Evne at bidrage til, at vi netop paa det Omraade kunne faa et Forlig imellem de forskellige Dele af vort Folk og mellem de kæmpende Partier her i Landet, fordi jeg, som jeg før sagde, anser det for en Hovedsag, at et Folk der maa staa enigt, selv om man saa strides nok saa meget paa alle andre Omraader.

N. Nielsen: Jeg har nærmest begæret Ordet for at rette en Forespørgsel i Anledning af nogle Bemærkninger, som ere faldne fra enkelte ærede Medlemmer under disse Dages Debat. Den første af disse Bemærkninger, jeg har bidt Mærke i, er udtalt af det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen). Det ærede Medlem fra Frederiksborg htrede med Hensyn til det, som man har været inde paa under disse Dages Forhandlinger angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Forholdene skulde udvikle sig til, at vi fik disse Artillerister, hvad jeg jo ikke kan vide, altsaa angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt vi ville faa dem provisorisk eller ikke, at han nu var til Sinds ligesom i 1874, da han hævdede, at Berettigelsen til at foretage provisoriske Foranstaltninger var afhængig af, hvorvidt disse bleve fremtvungne. Jeg beder Tinget undskyldte, at jeg opholder det med en saa gammel Sag — den forekommer mig selv at være gammel — men jeg mener, at der overfor denne Ytring er Anledning til at spørge det ærede Medlem, hvad han forstaar ved at „fremtvinge“ provisoriske Foranstaltninger. En Forklaring af dette kunde nemlig til en vis Grad kaste Lys over noget andet, som man synes at have sat op som noget dunkelt. Det er den Forskel, der paastaas at være mellem det ærede Medlem fra Frederiksborg og det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), og jeg spørger derfor og ønsker Svar derpaa: Hvad mener det ærede Medlem med, at provisoriske Foranstalt-